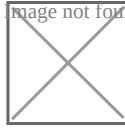

Ο Άγιος Νεομάρτυς Θεόφιλος (+ 24 Ιουλίου 1635)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

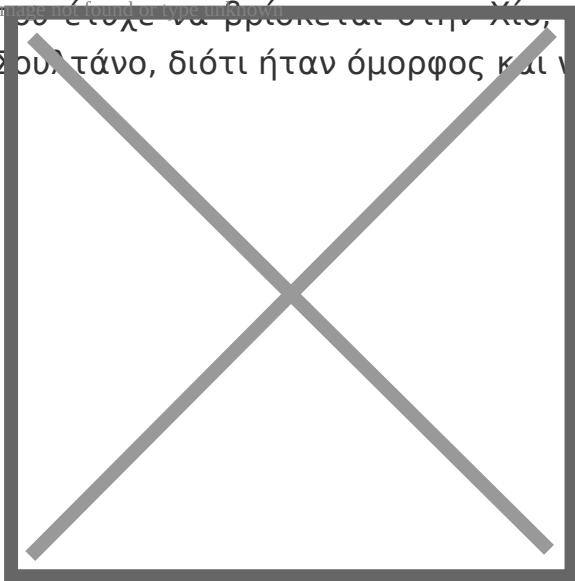
Image not found or type unknown

Μαρτύρησε στην Χίο στις 24 Ιουλίου 1635

Ο Άγιος καταγόταν από την Ζάκυνθο και ήταν ναυτικός. Συνέβη κάποτε, κατά συνέργεια του δαίμονος, να τσακωθεί με τον καπετάνιο του και, ενώ βρισκόντουσαν στην Χίο, να φύγει από το καράβι. Ένας τούρκος καπετάνιος που το έμαθε, ήθελε να τον πάρει στο δικό του καράβι.

Όμως ο Άγιος με κανένα τρόπο δεν ήθελε να εργαστεί σε τούρκο καπετάνιο, διότι αποστρεφόταν το γένος των αγαρηνών και αντιδρούσε έντονα στις πιέσεις του. Προσβλήθηκε τότε και οργίστηκε ο τούρκος καπετάνιος και τον συκοφάντησε λέγοντας πώς φορά τούρκικο φέσι ενώ είναι ρωμιός. Έτσι με άλλους τούρκους τον οδήγησαν μπροστά στον κριτή. Ο δικαστής αποφάσισε πως πρέπει να γίνει Τούρκος. Ο Άγιος φώναζε : Εγώ δεν αρνούμαι τον Χριστό μου ποτέ, Αυτόν πιστεύω, Αυτόν ομολογώ. Εκείνοι προσπαθούσαν με κολακείες, με ταξίματα, με φοβέρες να τον καταφέρουν να αλλαξοπιστήσει, χωρίς αποτέλεσμα όμως. Τότε τον έπιασαν και το έκαναν περιτομή δια της βίας. Κάποιος μάλιστα άνθρωπος του Σουλτάνου, που έτυχε να βρίσκεται στην Χίο, τον πήρε μαζί του για να τον κάνει δώρο στον Σουλτάνο, διότι ήταν όμορφος και νέος.

Ο ευλογημένος Θεόφιλος παρακαλούσε με

δάκρυα τον Θεό να του δείξει δρόμο να φύγει από τα χέρια τους. Πράγματι κάποια

νύχτα που πήγαν στο τζαμί να προσκυνήσουν, τον άφησαν μόνο στο σπίτι. Αρματώνοντας τον εαυτό του με το σημείο του σταυρού, έφυγε και κρύφτηκε κάπου. Μόλις επέστρεψαν και δεν τον βρήκαν, άναψαν φανάρια κι άρχισαν να τον ψάχνουν παντού. Ο Θεός όμως τον σκέπαζε και δεν τον βρήκαν. Μετά από τρεις μέρες πείνασε και βγήκε τα μεσάνυχτα και πήγε στο σπίτι του καπετάνιου του, όπου του έδωσαν τροφή και πάλι κρύφτηκε σε μια εκκλησία. Βρίσκοντας μια ευκαιρία διέφυγε στη Σάμο αλλά πάλι επέστρεψε, ζητώντας τον καπετάνιο του για να ταξιδέψει μαζί του. Τον είδαν όμως οι Τούρκοι, όρμησαν, τον άρπαξαν, τον οδήγησαν στον δικαστή και ορκίζονταν πως έγινε μουσουλμάνος. Επειδή ο Άγιος κυριολεκτικά φώναζε : Χριστιανός είμαι και Χριστιανός θέλω ν' αποθάνω, ο κριτής τον καταδίκασε στον δια πυράς θάνατο. Φορτωμένο με τα ξύλα της φωτιάς που θα τον έκαιγε τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης. Ακόμα και την τελευταία στιγμή προσπαθούσαν να τον αλλάξουν, ο Άγιος όμως φώναζε : Δεν αρνούμαι τον Χριστό μου, Χριστιανός είμαι, Χριστιανός επιθυμώ να αποθάνω, τί χασομεράτε; Τότε άναψαν μια τεράστια φωτιά, για να τον κάψουν. Ο Άγιος μάρτυς κάνοντας την προσευχή του και το σημείο του σταυρού και λέγοντας Εις χείρας Σου, Χριστέ μου, παραδίδω την ψυχήν μου, μπήκε μόνος του μέσα στη φωτιά και έτσι τελειώθηκε, σε ηλικία μόλις 18 ετών.

Όταν έσβησε η φωτιά οι Χριστιανοί ζήτησαν, δίνοντας πολλά χρήματα, να πάρουν όσα λείψανα του Αγίου μάρτυρος είχαν μείνει και τα κατέθεσαν στον ναό του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου.